

عنوان مقاله:

آمایش فضایی شهرستان های استان هرمزگان با استفاده از روش های تصمیم گیری چندمعیاره

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره ۵، شماره ۱۸ (سال: ۱۳۹۴)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندها:

کیومرث یزدان پناه درو - استادیار، گروه جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران

مصطفی قره بیگی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

غلامرضا نیاسری - کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

آمایش فضایی، مجموعه ای از دانش های جدید است که به طرز هماهنگ و تلفیق یافته عمل می کنند و کارشناسان رشته های گوناگون علوم اجتماعی، مهندسی و علوم جغرافیایی با مشارکت گروهی و گفت و شنود منطقی می توانند، در محدوده مسائل آمایش سرزمین مطالعه و برنامه ریزی کنند. پژوهش حاضر، با چنین هدفی به بررسی چگونگی برخورداری فضایی در سطح استان هرمزگان پرداخته است. شاخص های این پژوهش توسعه‌ی زیرساختها و امکانات بهداشتی- درمانی است که کیفیت توزیع آن در سطح شهرستان های استان هرمزگان مقایسه شده است. روش مطالعه در این پژوهش، علی- مقایسه‌ای بوده و تلفیق روش شباهت به گرینه‌ی ایدهآل (TOPSIS)، تحلیل سلسله مرتبی (AHP) و روش تحلیل خوش‌های استفاده شده است. نتایج این تحقیق می- دهد که عدم برخورداری نسبی در سطح استان هرمزگان از لحاظ برخورداری از شاخص های توسعه‌ی بهداشتی-درمانی مشاهده می‌شود؛ چنانکه شهرستان بندرعباس به عنوان مرکز سیاسی-اداری استان، برخورداری بین شهرستان از نظر شاخص توسعه محسوب می‌شود و اختلاف نسبتاً زیادی با دیگر شهرستان های این استان دارد. بنابراین، توسعه‌ی فضای در استان هرمزگان، نیازمند به کارگیری اصول و بنیادهای آمایش سرزمین با رویکرد توسعه‌ی پایدار است.

کلمات کلیدی:

مدیریت آمایش، برخورداری فضایی، استان هرمزگان، تصمیم‌گیری چندشاخصه

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1400821>

